

„NE BÁNTSD A
MAGYART”

Zrínyi

MURAKÖZ

„Adasék tisztelet
a katoná
eszménynek”

Zrínyi-kiadó

Előfizetési ár: fél évre 6.— P.
Kiadóhivatal: Horthy Miklós-tér 6.

Csáktornya, 1944. május 19.

Politikai hetilap.
Megjelenik pénteken.

Harcunk a vörös rém ellen

Írta: vitéz Csicsery-Rónay István országgyűlési képviselő.

Felfogásunk mindig az volt, hogy a reánk kényszerített háborút végig kell küzdenünk nagy szövetségeseink oldalán a végső győzelemig. Ismetelten figyelemztetünk arra, hogy külpolitikai kérdések bírálatánál ne a pillanatok hangulata szerint ítéljük meg külpolitikai feladatainkat, hanem legalább is az elmúlt negyed évszázad távlata, történelmi hagyományaink és geopolitikai adottságaink szemszögéből nézzük. Ova intjük az elenséges propaganda elferdítéseinek és btoromba hazugságainak megtevését, káros hatására. Aggódással hívjuk fel a figyelmet a Badoglio féle gyalogos árulás következményeire. Ami Délolaszországban azóta történt, minden képzeltet meghaladott. A délolasz nép bolsevizálása, Tito balkáni bolsevista tevékenysége, a bolsevista orosz haderőnek határainkhoz való közeledése a vörösbolseviki lángnyelveket Hazánk fölé csapkodta s ez ellen csakis a belső ellenségek megrendszábo-lyozása,

a jó fegyver és a vitézi rezolúció lehet a megfelelő eszköz,

hogy így a bolsevizmussal élet-halál harcot vívó hatalmas szövetségeseink oldalán küzdjünk a magyar élet fennmaradásáért. Szégyenletes felfogásnak tartottuk mindig azt, mely német szövetségeseinket már eltemette s meletni igyekezett, ami menthető, hogy Magyarország akkor is fennmaradjon, ha a nagy Német Birodalom megsemmisül. Gondoltak e ezek a tudós koponyák arra, hogy Németország esetleges veresége a bolsevizmus kitörését eredményezné ott is? S mi történe Európával ez esetben?

Erre nézve már kaptunk néhány választ ízelítőnek. A spanyol polgárháború a szovjet részére csupán experimentum volt. Mégis a spanyol földön az 1917—1922. évek oroszországi háborújának borzalmi megsokszorosodtak.

A polgárháborúban 450.000 spanyol esett el, 750.000 polgári egyén kegyetlen kínzások között lelte halálát.

Egyedül Madridban 16.057 lelkeszt gyilkoltak meg. A spanyol gyermekek Oroszországba való elhurcolása épügy, mint jelenleg a délolaszországi gyermekeké, a lagbarbárabb cselekedet, amit elképzelhetünk. Finnországból az 1939—40. évi szovjet hódító hadjárat után 230.000 ka reliaát hajtottak ismeretlen vidékre a bolsevisták.

A balti államok barátságos megszá-

lása a bolsevista seregek által 15.000 eszt, 30.341 lett és 30.485 litván elhurcolását, 15.000 eszt, 4000 lett és 3000 litván legyilkolását eredményezte.

Keletlengyelországban 100.000 embert gyilkoltak meg és 1.480.000 lengyelt hurcoltak el. A német hadsereg előnyomulása alkalmával lengyel csapatok a szovjet haderőnek megadták magukat. Ezeknek a lengyel alakulatoknak 12.000 tisztjét 1940 tavaszán, tehát a német—szovjet háború előtt, tarkolóvással kiirtották a GPU hóhérai. Keletromániában és Északbukovinában a harc nélküli meg szállás alkalmával a bolsevisták által legyilkolt román katonaság száma 160.000, elhurcoltak 90.000 embert.

A német haderőnek 1943. évi stratégiai visszavonulása alkalmával az orosz nép a német csapatok elől hanyatt-homlok nyugat felé menekült. A visszamaradtak közül kegyetlenül kiirtották a lakosság nagy részét. A többi fegyver és egyenruha nélkül a vörös hadseregbe osztják be ágyútöltekként a megcsapant kötelekek feltöltésére, vagy a front mögötti munkálatok végzésére. Vinnicában 1938 tavaszán 8000 ukrán parasztot, 1500 ipari munkást és 500 értelmiségi proletárt gyilkolt le a zsidó vezetés alatt álló GPU, zsidó hóhérai által. A tömegsirokból kiemelt hullák ezreit magam is láttam s jelen voltam az egyházi szertartásnál, hol az agnoszkált holttesteket ünnepélyesen eltemették. Most hallhattuk a hírt, hogy a Vinnicán átvonuló szovjet csapatok után GPU csapatok vették körül a várost és a lakosságot a népkertbe terelték, ahol annak idején a tömegsirok egy részét találták. Rappaport zsidó őrnagy felszólította a lakosságot, hogy jelentkezzenek azok, akik tájékoztatták a német megszállókat a tömegsirokról. Mint-hogy senki sem jelentkezett, az annak idején legyilkoltak hozzátartozói neveit olvasta fel s ezeket lelőtték, vagy agyonverték. Az összetertelt nép körében erre pánik tört ki s mindenki menekülni igyekezett, mire a zsidó őrnagy a menekülőkhöz géppuskatűzet zúdított.

Mindezekből következtetni lehet arra, hogy

mit történt volna akkor, ha az ellenséges propagandának sikerült volna megmegtéyezni az országot.

Badoglio is az angolszászoknak adta meg magát feltétel nélkül s ma Délolaszország zsúfolva van bolseviki ügynökökkel, sőt arról is olvashattunk, hogy orosz vörös

csapatok jönnek az olasz földre, nem is beszélve arról, hogy a megszökött olasz flotta egyharmadát a szovjetnek kell kiszolgáltatni. Milyen szánalmas szerepet töltött be a főszabadjkőmives Badoglio akkor, midőn uralkodóját, aki azóta már kegytelen volt lemondani a trónról, belevitte a megadásba.

Nálunk is napvilágot látott egy szörnyű defaitista cikk az egyik estilap újévi számában a „Feltétlen megadás éve” címmel. Ez a cikk külföldön nagy feltűnést keltett s minden magyart mélységesen megdöbbentett.

Az a lelki megosztottság, mely társadalmunkat még a közelmúltban eltöltötte, hála Istennek, megszűnt. S ezzel elkerültük a legborzalmasabb katasztrófát, mely ellenkező esetben Hazánkra zúdult volna. Európában a német vereségre számított, úgynevezett angolbarátok észjárása teljességgel érthetetlen, mert ha ők a távollévő angol hadsereg beavatkozására vártak a Kárpátokig előretörő bolsevista dzsingiszikáni hordákkal szemben, akkor éppenséggel egységes, tömör megszervezett nemzetre lett volna szükségük, hogy addig is, míg az ő általuk megálmodott angolszász haderők segítségükre siethettek volna a bolsevista haderő feltartóztatására.

Ezzel szemben mindenhol mindent megtettek, hogy az egyes nemzetek társadalmait széttagolják. A zsidóság mind túlhetetlenebb magatartást tanúsított. A baloldali tényezők az 1918-ra emlékeztető módon viselkedtek. A szalonbolsevisták tábora gyarapodott, az intelligencia egyes szövívői máris irányváltoztatást követeltek demokrata alapon.

Hazánkban az elmúlt hetek eseményei folytán mindennek végeszakadt. Ma már minden igaz magyarnak tökéletes összefogásra kell törekednie, hogy a nagy leszámolásra, a döntésre felkészüljünk.

A bolsevizmus vörös réme Európa legnagyobb veszedelme.

Ennek leküzdésére legfőbb feladatunk belső megerősödésünk, hogy vitéz honvédeink harckészségét fokozhassuk, hogy az ország hadiipari, gazdasági s szellemi teljesítőképességét javíthassuk, honvédségünket a legkorszerűbb fegyverekkel láthassuk el és a legkitünőbb korszerű kiképzésben részesíthessük.

Ennek a belső megerősödésnek természetes következménye az, hogy a közvélemény az egységes irányítás hatása alatt magabizos, a magyar jövőben hívó, egészséges életföztönő, militarista gondolkodásúvá válik. Ilyen közvélemény mellett honvédségünk szelleme és harci kedve emelkedettebb, ütőképessége pedig ellenállhatatlan lesz.

Meggyőződés, hogy ilyen körülmények között bátran hihetünk a magyar jövőben. A nagy döntés előestéjén a magyarok Istenéhez fordulunk s hiszszük, hogy fohászkunkat meghallgatja s Árpád népet felemeli, fegyverét győzelemre segíti nagy szövetségese oldalán, hogy a bolsevista zsidó vezetés alatt ál-

ló ázsiai hordákat leteperje s az emberi kultúrát és civilizációt megmentse az elpusztulástól, Európa népeit pedig a kiirtástól, illetőleg az állati sorba való lezuilástól. És békét, igaz magyar békét adjon ennek a sok évszázadon át szenvedett becsületes, hűséges, lovagias magyar népnek.

Invázió

Van-e újságoló ember, aki ezt a szót nem ismeri, még ha nem is klasszikus képzettségű? Hisz nap-nap után, lépten-nyomon ezt halljuk. A napilapok minden oldalról megvilágították ezt a kérdést, a szakemberek is leadták véleményüket pro és contra. Már most tekintünk meg ezt az Európa sorsát eldöntő kérdést — kissé lélektani oldalairól is.

1940-ben, amikor Európában a háború már javában dühöngött, Roosevelt, az Egyesült Államok elnöke, — lejárva második mandátuma — azzal indult a választásokba, hogy ő nem akar háborút és semmi esetre sem engedi az Egyesült Államok háborúba vinni. A néphittnek és megválasztotta elnökének harmadszor is.

Azóta sok minden történt a világon. Amerika belépett a háborúba. A japánok elsüllyesztették a legjobb amerikai hadihajókat, a rémet tengeralattjárók a víz fenékeire küldtek több millió tonna amerikai hajóteret, a benne lévő hadianyaggal, hajólegénységgel és csapatokkal. A büszke Alekszander, aki karácsonykor Rómában akart ebédelni, még mindig Nettunónál csücsül, miáltal a németek katonáit csapatostól küldik a föld, vagy a tenger alá.

Közben Amerika elvesztette gumitermelésének 90%-át, elvesztette az értékes Fülöp-szigeteket, az államadóság százmilliárdokkal emelkedik, a kongresszus elé olyan adójavaslatokat terjesztenek, hogy még az előadó foga is vacog belé, mikor olvassa. Hozza a drágulás, áruhiány, közlelési zavarok, a zsidók és a bolsevizmus térfoglalása, sztrájkok stb.

Mind ezt betetőzi az invázió! Az amerikai hajók és hadihajók ennek szolgálatában állanak. A költségek naponta sok milliót emésztenek fel. Az amerikai katonák ott sétálnak Angliában s reszkette várják az a pillanatot, amikor a biztos halálba küldik őket. A generálisok pedig török a fejüket, hogyan lehetne ezt az inváziót megcsinálni úgy, hogy csak a németeket érje veszteség, ők pedig száraz lábbal, mint egykor a zsidók a Vöröstengeren át, sétáljanak Berlinbe. Ez a szeg má két éve a fejükben van és nem találnak kiutat, mert nagyon jól tudják, ha közelíteni mernek az európai partokhoz, azok a Tommyk, Toryk és Bobbys, akik nem repülnek a világűrbe, csak a tenger fenekéről logják szagolni az ibolyát.

És itt a súlyos dilemma, amely Roosevelt barátunknak növeszt az ősz hajszalag. Ha megcsinálja az inváziót, elpusztul nagyon olcsón szá-

mitva, fél millió katnájára és sok milliárdra tehető hadianyagja és hajtója. Ha nem csinálja meg, akkor minek volt ez a blokk? Miért kellett az amerikai népet orránál fogva vezetni és több százmilliárdos költségbe belevinni?

Közben veszedelmesen közeledik a választási harcok ideje és azt hisszük, nem nagyon tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy e között és az invázió halogatása között némi okozati összefüggés van. Roosevelt, ha becsületes politikus volna, csak a következő programbeszédet mondhatná: Amerikai Népek! Becsapalak benneteket, én már előre tudtam, mert a zsidó bankárok és gyárosok rávettek, hogy háborúba vislek benneteket azon Európa ellen, ahol nekünk semmi keresni valónk nincs és amely rajtunk sem keresett semmit. Elpusztítottam számos hajókat, viz alá küldtem a tonnák millióit, a legénység százait, csináltam több százmilios államadóságot, özvegyekkel tettem asszonyaitokat, árváká gyermekeiket, nyakatköbba hoztam a bolsevizmust s mindennek teteljeire megcsináltam az inváziót, amelyért annyira lelkendeztetek, haitokból fél milliót, vagy annál többet a tengerfenékre küldtem, ugyanoda lett sok milliárdos állami vagyontok is: Mindezzel azonban nem értem célt, mert az atlanti fal ma is áll sziklaszilárdan s Berlinben vannak ugyan amerikai katonák, de sajnos, csak hadilogságban.

Mindzekért pedig nem kérek más tőletek, csak azt, valasztatok meg negyedszer is elnöknek.

Hogy Amerika népe mit fog erre szólni, azt sejtjük, de nemcsak sejt, hanem tudja Roosevelt barátunk is. Ez a válasz bizony nagyon megkeleti gyomrát az elnök úrnak s nem hiszszük, hogy akármelyik amerikai patikában volna erre medicina.

De ne is adjon az Isten gyógyító irt ezekre a fajtalmakra. Az olyan ember, aki nyugodtan küldi halálba népei legszebb fiatalait, aki a legyázottaitékeket nagybani gyilkolásra buzdítja és meghizeti, aki nyugodtan bombáztatja Isten házat és az évezredek kultúra legszebb alkotásait, az nem érdemel semmi kiemlést, de még azt sem, hogy embernek tekintsek, sőt meg a vadallatok is megsértődnének, ha hozzájuk hasonlítanak őt.

Megbűntetem az apak bűneit az utódokban hetediziglen! Amerika népe még sokáig fogja Roosevelt nevét emlegetni, de atokkal az ajkán.

A zsidó lakások igénybevétele és kiutalása

A zsidók eltávazása folytán ezek lakása üresen maradt és a lakáshivatal rendelkezésére állanak.

Mint értesülünk Csáktornán kb. 170, Nagykanizsán 636 üres zsidó lakás lett összeírva és lepecsételve. A zsidók által lakott lakások egytől hétszobásak.

A napokban kezdődött meg a zsidó lakások felleltározása és mindenről ami a zsidó lakásokban van, pontos jegyzéket készítenek a hatóság megbízottjai. A lakás egész berendezése azután a lakás egyik részébe kerül lepecsételve, míg az üres lakás többi része az igényjogosultnak lesz kiutalva.

Mint értesülünk a kiutalásoknál a már meglevő lakásrendelettel és irányadó. Elsősorban a légiakárt szenvedett lakosság számára kell megfe-

lő számú lakást fenntartani. Azután jönnek az ide áthelyezett közhizistviselő, akik már eddig is itt laktak, de nem tudták lakáshoz jutni. Ezek kielégítése után jönnek a többi igényjogosultak.

A kiürült zsidó lakásokkal a lakáshiany megszűnik és a közvélemény nagy érdeklődéssel és figyelemmel tekint a kiutalások elé. Kifőnösen a lakásrendeletben megjelölt igényjogosultak körében nagy az öröm, akik eddig szükösen, sokszor családjukkal csak egy alibélti szobába szorultak voltak kénytelenek jól rosszul lakni és napiak jórészt lélni. Megnyugvással gondolunk azokra a fiatal hazasokra és hazaszlándókra is, akiknek egybekeletét bizony sokszor a lakáshiany akadályozta és akadályozza.

PÉNZ

áll a házhoz, ha idejében beszerzi államsorsjegyjét! A pénzzel együtt nyugalom és boldogság költözik otthonába

A m. kir. Államsorsjáték főnyereménye

50.000* — ar. pengő.

Húzás

junius 6-án.

Egész sorsjegy 4 P. Fél 2 P.

Pro Patria Grábár Viktor

Zinyi Miklós katonái sok vért áldoztak azért a földért, amely ezer éven át ad kenyert és amelyet minden ceven vérukkal védenünk kell. Az első világháború muraközi hősei a világot felöltözték vérukkal s a Mindenható kifürkészhetetlen akaratá úgy rendelte, hogy a hős apak hős fiainak is fel kell áldozniuk a legdrágábbat — életüket, hazájukért, mindnyájunkért.

Ismét egy muraközi hőst búcsúztatunk, aki miután meglátta a hazával szemben kötelességét, feláldozta életét, bevonult a Mennyei Hadsereghez!

Grábár Viktor 21 éves fiatalember, özvegy Grábár Viktorné, szül. Salfarics Józsa csáktornyai kereskedőné, idősebb fia bevonult a m. kir. honvédséghez, csapatával kiment az orosz határterre, ott hős küzdelemben súlyos sebet kapott, amelynek következtében az egyik hadikórházban a hazaért hős halált halt.

Hős halottunkat hazahozták s május 12-én temették. Csáktornaya város ezuttal is kimutatta hazafias érzését és osztozott az özvegy anya fajtalmában, mert aki csak tehette, ott volt. A honvédség díszszakasza tisztelgett a koporsó előtt, a tiszti, tiszthelyettesi és legénységi küldöttséget maga a katonai parancsnok vezette. Ott voltak a leventék, ifjak és leányok egy-egy százada, a hatóságok, a város vezetősége és képviselőtestülete. A fadrász ípratosk küldöttsége, a CsZ/II. teljes létszámában és úgyszólván az egész város, csak a fúvókatok és zenekarukat nem láttuk.

A katonai lelkes gyászszertartása után a honvédeknek gyászdalokkal búcsúzott, majd ezután a honvédekkel beszélt könnyekig megható halotti beszédet, kiemelve a magyar nemzet ezeréves véráldozatát és küzdelmét az istenlagó és családtipró bolsevizmus ellen. Ezért áldozta Grábár Viktor is ifjú életét a haza oltárán.

Ezután megindult a végeláthatatlan gyászmenet a temető az örök nyugalom felé.

A nyitott sírnál az egyházi szertartás befejezése után ismét a honvédeknek adott elő gyászénekeket, a m. kir. honvéddalomas parancsnok néhány megható szó kíséretében letette a honvédség koszorúját, majd Dr. Antal Pál kir. járásbírósi elnök, a Cs. Z. T. E. elnöke mondott beszédet a sportegyesület nevében. Grábár Viktor itthon is katonai volt. Egyesületében kitünt legyelmeztséggel, kiváló játékkal és sokban annak fejlődéséhez hozzájárult.

A díszszakas utóljára tisztelgett a kürtös utóljára futta meg kürtjét, Grábár Viktor holttestét átvette a magyar anyaföld örök phenőre, lelke pedig bevonult a Mennyei Hadsereghez.

Grábár Viktor! Phenig nyugodtan! A bosz ellenség felvehette életedet de a mi szeretetünk nem! Mi feledt soha el nem felejtünk, de megboszultunk.

Husügyek Csáktornyán

Csáktornya nagyközség előjárósága dicséretes buzgalommal igyekszik a közönség husellátását biztosítani, csak a kiosztás körül vannak bizonyos zökkenők, amelyek sehogyan sem illenek a háborús ellátás keretébe.

A város óriási befektetéssel, saját számlájára sertéseket hizlaltat, részint, hogy a lakosság zsirszükségletét biztosítsa, részint pedig, hogy a főbnyire hetenként csak egyszer kapható marhahús pótolja, annnyival is inkább, mert a sertéshús elkészítéséhez alig, vagy egyáltalán nem kell zsír.

Ezen sertésekből az elmúlt héten 18 darabot hoztak be Csáktornyára és osztottak ki a mézások között s mindenki örült, no vasárnapra jó kis „disznócsenyéhez” jutunk. Legnagyobb meglepetésünkre vasárnap csak két mézárszék volt nyitva. Reggel fél hat órakor a zárt ajtók előtt óriási tolongás és szó sem volt róla, hogy idősebb, vagy kevésbé mozgékony emberek, gyermeket váró asszonyok, hadbavonultak családtagjai, vagy hadigondozottak közel férközhettek volna az ajtóhoz. Rendőr, vagy előjáró, aki rendelt tartott volna, nem volt látható. Fél kilenckor még ugyanez az állapot uralkodott s így a húst 90°-ban a falusi lakosság s egyéb, erre illetéktelen személyek vitték el, a városi

közönség pedig, nagy részben hús nélkül maradt, dacára annak, hogy a hét folyamán is alig volt hús.

Tavaly is volt sertéshús-kiosztás. Minden család megkapta a maga húslapját, amelynek alapján, bejegyzés mellett, az előjárók felügyelete alatt, a mézásokok kiosztották a fejlenként járó adagokat és elszámolták a kiosztott húsmennyiségéről. Nem látjuk be, miért ne lehetne ezt ez idén is megcsinálni és miért kelljen a város lakosságának hús nélkül maradnia akkor, amikor az amúgy is önellátó falusi lakosság és egyéb illetéktelen személyek bővelkednek benne.

A város sertésellátása nagy befektetést igényel. Megtörténhetik, hogy a hizlalás, bármi okból veszteséggel zárul. Ki fogja akkor ezt a veszteséget megfizetni? Bizonyára nem azok a vidékiek és a falusi lakosság, amely a húst élvezi, hanem a város adófizetőinek pótdóója fog a veszteség arányában emelkedni.

Elvárjuk a város vezetőségétől és kérjük, hogy ezt az anomáliát megfelelő intézkedéssel szüntesse meg. Ma, amikor baromfihoz nehéz jutni és a városi lakosság ellátottsága amúgy is gyenge, a dolgozó és a sertéshizlaldát fenntartó adófizető polgár juthasson legalább vasárnap szerény kis húsadagjához.

Támogassuk a bombakárosultakat

Örömmel jelentjük, hogy Muraköz lakossága igyekszik átérteni a bombakárosult súlyos helyzetét. Sokan áldozták életüket, sokan áldozták nehezen szerzett kis vagyonkájukat.

Legutóbb az alig néhány száz leket számláló Felsődomború községből kapjuk az értesítést, hogy a hazafias lakosság 180 pengőt gyűjtött a nemes célra. Nagyobb adományok: Cserkő Gábor 20 P., Moharics János 10 P., Pószel Márton 10 P., Miklin István 10 P., Miklin Antal 10 P. és Golub József 10 pengőt, a többi a szegények pengői és fillérei. A pénzt eljuttatták illetékes helyre.

A felszabadult Muraköz hazafias lakossága mindenkor megmutatta, hogy szíve és pénztárcája nyitva van, ha segíteni, áldozni kell s bizton hisszük, hogy a többi lakosság követni fogja ez eddigi adományozók példáját és sietni fog segíteni azokon, akik a házárt mindenüket feláldoztak. Különösen azért is, mert már Muraközben is vannak ilyen szerencsétlen károsultak. Különösen a leventeifjúságtól, fiúktól, lányuktól várjuk, hogy elől járnak a jó példával, gyűtenek a szegény bombakárosultak javára és ezzel megmutatják, hogy méltók a magyar levente névre.

MALOMHENGER

Ganzgyártmány, dupla, 3/8 eladó, vagy kisebbért elcserélhető. Smirglikő kukoricaörlésre, teljes felszereléssel, szijakkal eladó.

GYURAN MÁRTON

Szelece, posta: Muraszerdahely

Csáktornya nagyközség előjáróságától.

2986/1944 sz.

Hirdetmény

Mindazok, akik 1944 március 19-ike és huszonötödike között a német katonaságtól fizetés fejében Reichskreditkassenscheineket (Német birodalmi pénztárjegy) fogadtak el, folyó hó tizenegyedik és huszadika között kérhetik azoknak beaváltását. A beaváltást akármelyik pénztézetnél írásban kell kérni. A beadványban elő kell adni, hogy a német pénzt kitől, milyen címen, mikor és hol kapták. Lehetőleg meg kell jelölni a német katonai személy tábortól posta számát is. A pénz elfogadását számlával, vagy tanúkkal, vagy más megfelelő módon igazolni kell.

Csáktornya, 1944. május 15.

Előjáróság.

Csáktornya nagyközség előjárósága.

3064/1944.

Hirdetmény.

Baumsteiger Samu és Neumann Vilmos tulajdonát képezett angoranyulak f. hó 21-én délelőtt 9 órai kezdettel a helyszínen, — kisebb tételeken is, — el lesznek adva. Az árverés a Neumann féle nyultelepen kezdődik, majd a Baumsteiger féle nyultelepen lesz folytatva. Árverési feltételek az előjáróságon megtekinthetők.

Csáktornya, 1944. május 16.

ELŐJÁRÓSÁG.

„ARANY BÁRÁNY”

Kötöttáru üzem, CSÁKTORNYA

Kossuth Lajos u. 9. - Telefon 143.

Gyárt elsőrendű kötöttáru.

Tulajdonos: Kuráth Joachim

Német követő a keleti front egyik szakaszán (Foto RDV)

LEVENTE HIREK

Angol sajtóközlemény szerint „Terror-fiúkat” nevel a leventeintézmény

Ellenségeink a békeben „kém-gyanúsként” letartóztatták a leventeifjakat s elkobozták a „Levente” cigarettát — most pedig Bakony-beli titkos táborok rém-meséjével szórakoznak

A Levente Hírközpont jelenti:

Szemleges országból származó hírek arról számoltak be, hogy az angol sajtó a közelmúltban a leventeintézményről is megemlékezett. A közlemények a leventeintézmény célkitűzéseiként „terror-fiúk” nevelését és kiképzését jelölik meg s azt írják, hogy „látszólag a magyar kormány tudta nélkül, de a valóságban az ő ösztönzésére partizanegységeket is képeznek ki belőlük s titkos táborok vannak a Bakony erdőségeiben”.

A „terror-fiúk” fogalmát az első világháború után időkben ismeri a közlemény. A leventeintézmény nemcsak célkitűzéseit és azokat a tiszta erkölcsi alapokat, amelyre ifjúságunk katonaság szellemű nevelését felépítettük — nemcsak hazánk, de egész Európa közvéleménye ismeri.

Nem is foglalkoznánk az angol groteszk megállapításával, ha nem ismernék fel benne ugyanezt az ellenséges hűfőrást, amelynek hűfőrvé tevékenysége még a második világháború előtti békeévekben nevelésesen szomorú esz-közökkel megkísérelte leventeintézményünket, ragalmaival lealacsonyítani.

Ki ne emlékezne azokra az időkre, amikor egyik — időközben megszűnt — szomszédos állam határszéli forgalmában a határt szabályszerű

ültevelél átlépő ifjainkat állandó veszedelem fenyegette, mert ennek az államnak csendőrsége minden ifjút, akinél leventeigazolványt, vagy jelvényt talált — veszedelmes kémként kezelt és letartóztatott. Igen sok ártatlan gyermek és ifjú részesült meghurcoltatásban, hiszen köztudomású volt, hogy minden magyar ifjú leventekiképzésben részesül, tehát ezzel az indoklással minden átutazó magyar ifjú ellen eljárás indulhatott. Arra is emlékszünk, hogy a leventeintézmények ellen indított propagandahadjárat eredményeképpen ugyanennek az államnak pénzügyőrei még a népszerű „Levente” nevű cigarettát is elkobozták és bűnjelként kezelték.

Ennek az ellenséges propagandahadjáratnak újabb, végtelenül naiv és hazug állítása a „terror-fiúk” kiképzése és a Bakony beltitkos táborok rémmeséje.

Az ifjúság katonaság szellemű nevelése és katonai előképzése ma már minden európai államban ismeretes és nincsen olyan állam, amelynek erre a célra megfelelő szervezete ne volna. Ha pedig a katonai előképzés történetét vizsgáljuk, meg kell állapítanunk, hogy annak ősi hazája éppen Anglia volt, ahol a középkorok és egyetemek, a colleggek ifjúsága nemcsak katonai előképzést kapott, hanem korszerűen felgyverzett kötelekekben módszeres katonai kiképzést — már a világháború előtti békeévekben. Az angol közvéleménynek tehát minden oka megvan arra, hogy nagyobb tájékozottsággal áruljon el a katonai előképzés kérdésének megítélésében, mint az említett sajtóközlemények. (LHK).

— Folyó hó 21-én d. e. 10 órakor Csáktornyán a polg. iskolában evangélikus istentisztelet lesz.

Kőbányai Polgári Serfőzde

muraközi egyedárusítója, ugyszintén

PETANCI ÁSVÁNYVIZ főraktára | glavno skladište PETANSKE kisele vode

jedini prodavec pive za Medijumrije i

Csáktornya, Kossuth L.-u. 1 sz. alatti **nyitrai MRÁZ TIBOR** Csáktornya, Kossuth L. vutca br. 1.

telephelyiségét **ÁTHELYEZTE**
A ZRINYI VÁR BELSŐ UDVARÁBA.

je svoje skladište i magazine **PREMESTIL V**
ZNUTREŠNJI DVOR ZRINYI GRADA (Staroga grada)

HIREINK

— **Ezüst menyegző.** Saffarics István óras és ékszerész, a Csáktornyai Járási Iparügyi elnöke és felesége szül. Bencsik Emilia, május 19-én ünneplik házasságuk évfordulóját. Szerencsekívánatunk kíséri a jubileus házaspárt az élet további útjain.

— **Leszúrta a feleségét egy muraközi gazda.** Halálos családi dráma történt ismét Muraközben. Leszár Pál Lászlóhalályfalvi körjegyzőségi gazda összevesselt feleségével és ennek folyamán késével megszurta. Az ásszony rövidesen behalt sérüléseibe. Az áldozat holttestét a csáktornyai kir. járásbírósg vizsgálóbírája felboncoltatta. Leszár Pált a csendörök elfogták és bezsárolták a nagykanizsai ügyészségre. A csendörsg folytatja a nyomozást az ügy hátterének tisztázására.

Leszár Pál kihallgatása során elmondta, hogy feleségével összevesselt, az ásszony mérgében hátat fordított neki, mire ő késével hátszurta, de nem akarta megölni. Leszárt halált okozó súlyos testisértes címén letartóztatták.

— **Internálás után a törvényszék elé került a börtornyai „partizánkapitány”.** Erdemes ügygel foglalkozott a nagykanizsai törvényszék. Panics Miklós börtornyai pékmester — aki a jogoszláv megszállás alatt szerb csendör volt, egy alkalommal többedmagával jónapot csinált magának, mintegy 5 liter „murtit” nyakaltak be, amitől jókedvük kerekedett. Ebben az állapotban gondolt nagyot és átvitorlázott Csáktornyára és beállított a Metropól étterembe, ahol az egyik asztalnál csendesen beszélgetett két vendég. Panics odament az asztalhoz és előbb franciául, majd németül kezdett beszélni a két vendéghez, amit azonban azok nem értek meg. Panics egyszerre csak odaszólt az asztalhoz:

— Nincsenek már messze a partizánok, nemsokára ide fognak jönni, én vagyok a partizánkapitány!

A két vendég összenézett, a következő percben hangos szóval kitessékelték a „partizánkapitányt”, aki ellen megindult az eljárás. Alapos tandíjat fizetett, mert nem csak internáltak, hanem munkaszolgálatra is beosztották hónapokra. Most pedig a bünvádi eljárás folyamánaként a törvényszék elé került. A „partizánkapitány” itt nagyon kislgy lett. Sirásra fakadt. Kijelentette, hogy semmirre sem emlékszik mar, ittas volt, stb. Azonban a két vendég és a vendégül tulajdonosnője bizonyították a vádat. A bíróság figyelemmel arra, hogy Panics Miklós már alaposan megbűnhődött rémhíréért, azért az enyhítő szakaszt alkalmazta vele szemben és jogerősen 300 pengő pénzbüntetésre ítélte.

Tábori posta

Kapjuk és közreadjuk a következő tabori lapot: Fogadjak halás köszönetünket jószágukért, hogy kérésünket teljesítették. Nagyön jól esett hozzátartozóinknak és nekünk is, akik a messze munkaföldön küzdötünk édes hazánkért. Kérjük közöljék, hogy mi itt és jól vagyunk, a légitámasz alkalmaival semmi bajunk sem történt. Szébb jövőt! Mády Géza t. honvéd, Hosmer János honvéd, Bubori János honvéd. M. kir. 529. sz. hadikórház Pécs, Mázsa u. 4.

Csáktornya nagyközség előljáróságától

1835/1944. sz.

Hirdetmény

Felhívom mindazon adózókat, akiknek háztartásához kettőnél több gyermek tartozik és akik egyáltalában nem alanyai a jövedelemadóknak, adókedvezmény elnyerése céljára gyermekeiket a községi előljáróság 5 sz. szobájában kapható bejelentési nyomtatványon 1944. évi május hó 31-ig ugyanott jelentsék be.

Buzás, Battyán és Felsőpusztafa községekben lakó adózók ezen bejelentésüket községi előljárójuknál tegyék meg.

Csáktornya, 1944 évi május hó 15. é.

Előljáróság.

Bombázók Muraköz felett

Május 10-én az ellenséges gangsterbombázók, Muraköz feletti elrepültükben, nekünk is izelítő adtak pokoli hadviselésükkel.

A szomorú sorban Felsőpálfa az első község, amelynek vérel kellett áldoznia a zsidóplutokracia tehetetlen birvagyaért.

A déli órákban egy nagyobb ellenséges bombázó csoport repült el Muraköz felett s mint náluk szokásos, az ártatlan polgári lakosságot igyekeztek legyilkolni.

A mostani erős munkaidőben természetes, hogy a falusi lakosság zöme a mezőn tartózkodik. Ezek a riadóra hazasiettek, de még mielőtt övöhelyeiket elfoglalhatták volna, rájuk zúdult az ellenséges bombázópar. Összesen 31 bomba esett Felsőpusztafa község területére s még szerencse a szencsétlenségben, hogy a bombák legjobbjai a külterületre esett s így épületekben kevesebb kár történt. Öt súlyos sebesültet a honvédség betegszállító kocsijai behoztak a csáktornyai kórházba, a többi otthon apoltak.

Ugyanekkor az egyik ellenséges légiarmóból Csáktornyától délnyugati irányban ejtőernyősök bocsátkoztak le. Egy a Dráva vízbe esett ejtőernyőstől s bele is fulladt, a többi pedig a rögtön ott termelt katonai védelem ellogta és bezsárolták.

Az elfogott ejtőernyősöknél nem volt semmiféle legyver, sem más felszerelés, csak egyszerű ruházat volt rajtuk. Azt mondták, gépük megsérült, azért szálltak le. A légo órcsg seholsem látott gépet lezuhanni, vagy kényszerleszállást végezni, ebből erős a gyanúnk, hogy ezek a gyermekgyilkos gangsterek alighanem megölték Churchill ígéretéseit és az öt éves háborút és mint a patkányok a süllyedő hajórol, igyekeznek megmenekülni, mert jobb eleven számárnak lenni, mint döglött oroszlánnak.

Felszentelték a szeretetházi kápolnát

Május 14. é. szép ünnepség keretében szentelték fel a csáktornyai szeretetházi kápolnát. P. Zsálig Norbert plébános-házfőnök, papi segédlettel mondotta az ünnepi „misét s utána lélek-

emelő predikációt a beszenteléssel kapcsolatban.

A kápolnát az ájtatos községség zsűfolásig megtöltötte, sőt sokan csak kívülről hallgathatták a szent misét.

Mise után a nagyközségség megtekintette a város által mult évben felállított szeretetházat. Különösen feltűnt a teljesen modern berendezés, fűrdőszobák, vízvezeték, halótermek, a nagy, egésznapos tartózkodásra alkalmas előcsarnok az épület közepén. A szeretetház saját maga is gazdálkodik, van istállója 3 tehennel, 4 disznó, egy csomó liba, réce, tyúk, zöldségszert, kukoricaföld stb. Mindenütt ragyogó tisztaság. Teréz nővér vezetésével és Erzsébet nővér segítségével az apoltak ellátása igazán előrendű. Ez alkalommal ünnepi ebédet is kaptak. Ki is jelentettek az apoltak, hogy öregségükre nagyon, de nagyon meg vannak elégedve.

Ilyen Csáktornya szocialis gondoskodása a háború kellős közepén.

Köszönetnyilvánítás

Mindazoknak, akik felejtethetlen fi-am, illetve bátyám, a hazáért hősi halált halt

Grábár Viktor

temetésén megjelentek, koporsóját korsorúkkal, virággal díszítették, utolsó útjára elkísérték, részvétüket kifejezték, vagy súlyos gvásznukat egyéb módon enyhíteni igyekeztek, ez uton fejezzük ki leghálásabb köszönetünket.

Külön köszönetünket fejezzük a legmagasabb katonai parancsnoknak megjelenéséért, a honvéd állomásparancsnoknak a korszorú ketevéséért és a katonai dízkísérterért, a honvédelkészeknek és énekárnak a megható búcsuzafatoéért és az összes kísérő honvéd bajtársaknak.

A házaért élt, a hazáért adozta fel életét!

Özv. Grábár Antalné

és fia

Grábár Károly

Eiső Muraközi Szövöde Rt.

Gyártótelep: CSAKTORNYA

Széchenyi u 50 Telefon: 31

KÖZPONTI IRODA:

BUDAPEST, VII., Király ut 55 szám.

Telefon: 424-104.

Adakozzunk a bombakároslultaknak

MEGYIMURJE

Preplatna cena: 6.— P. na pol leta.
Vuredništvo: Horthy Miklos-tér 6.

Csáktornya, 1944 május 19.

Politički tjednik
Zide saki petek.

Harcovanje proti črlenomu strašilu

Dobro znamo, da v tem taboru, na šteroga su nas prisilili, moramo harcovati skup z našimi prijatelji se tak dugo, dok nepriatelja do kraja potučemo. Naša zvonjska politika mora idti za tem, kak smo ju od negda tirali, navek se braniti od ishodae pogibeli i čuvali zapadnu kulturu.

Stalno smo opomenuli naše ludi, da nesmemo verovati onim lažnim glasom, štere su naši nepriatelji furt širili i s šterimi su nam šтели naše duše kvariti. Opomenuli smo na ono grdo delo, da je Badoglio vun dal svojega naroda, kaj bo stoga zislo. Kaj se potli v Južnoj Taljanskoj pripetilo, to ide prek sega onoga, kaj si človek premisliti nemre. Južno-taljanski narod je došel v roke bolševikom črleno strašilo oče dojt do naših granic, da nas obleti. To moremo ohraniti samo či bomo nše domače nepriatele na red pobrali i či bomo meli

dobro oružje i vitezke soldate

Stem bomo mogli nepriatele potuč i s pomočjom našega velkoga prijatelja naše življenje obraniti. Sram more biti one ludi, šteri su se več prepravili, da bo Nemška prepala, a mi ostali. Jeli su si te preveč spametne glave premislile, kaj bi bilo, či bi Nemška prepala. Zbil bi vun bolševizam, a kaj bi onda bilo s celom Europom?

Kaj bi bilo, za to smo več dobili nešterne prilike za koštati, stoga se moremo vučiti. Španjolski i Taljanski decu su odvlekli v Rusiju, to je najstrašneše, kaj si moremo premisliti. V Finskoj su v prvim njenim taboru s sovjeti, 1939-40 leta, s Karelie odtirali bolševiki do 240 jezere ludi, Bog zna kam na nigdar više videti.

Baltiske orsage, Estoniu, Letoniu i Litavu su bolševiki, tobože z dobra obsele, Kaj se stoga rodilo? Z Estonie 150.000 z Letonie 30.341 i z Litave 30.485 ludi su odvlekli, a zaklali su v tem trem orsagam 15.000 estoncov, 4.000 letoncov i 3000 litavcov.

V Ishodnoj polskoj su zaklali 100.000 ludi, a odvlekli 1.480.000 polakov. Da su nemške trupe napre dohajale, polska soldačija se bolševikom prek dala. S teh trup su bolševiki na prtuletje 1940 leta, to je predi, kak se nemški tabor z bolševiki hapil, zaklali v Katynu 12.000 oficerov. Ran tak su prez bitke zavzeli ishodnu Rumunjsku i Severnu Bukovinu. Tam su bolševiki sfondali 160.000 rumunjskih soldatov i odvlekli 90.000 ludi.

1943. leta, da su se nemci vugnuli prejakim sovjetskim silam, ukrajinski narod je prez glave i pameti bežal isče pred

nemci, da se skrjuje pred črlenim strašilom. Med onimi šteri su doma ostali, su bolševiki prez milosti spoklali največkšega dela naroda. Druge pak su prez oružja i soldačke oprave postavili v soldačija i prez milosti poslali pred štuke, de su je doli postrelali.

V Vinnici, su na prtuletje 1938 leta črleni G.P.U. hšhari zaklali 800 ukrajinskih polodelcov, 1500 meštarskih delavcov i 500 činovnikov. Se to su židovski črleni hšhari napravili.

Ve smo čuli glasa, da su bolševiki nazaj došli v Vinnicu, su se ludi dali skup natirati na piac. Tam je nekš Rappaport židovski major pozval naroda, naj staneju vun oni, šteri su nemcam pokazali grobe močenikov. Kajti se nišči ne glasil, prečital je imena one rodbine, čije su v ono vreme doli postrelali, eli zatukli. V narod je vudril strašno velki strah i ludi su se hapili bežati. Na to je te židovski major dal z mašinpuškami strelati na ludstvo.

Ve si naj dobro premislimo, kaj bi bilo znami, da bi te nepriateljski lažlivi glasi dospeli do naših duši i da bi nas bili spravili nepriatelju v šake.

Badoglio se anglosasam prek dal prez sake zgovorjene kondicije i denes je Južna Taljanska sa puna z bolševičkimi agenti. Več i to čitamo, da bodo došle bolševičke črlene trupe na taljansku zemlu, a da ne govorimo još i za to, da su tretju stran taljanskih lagji morali sovjetam prek dati. Kakše žalostno delo je maršal Badoglio napravil onda, da je svojega krala nagovarjal, naj se prek da. Med tem i ran zbog toga se kral moral na tronuštu zafaliti.

I prinasa su ludi prez dušnoga spoznanja rovali i kopali, naj bi se prek dali

Druga fronta

Jeli se de denes zmore človek, šteri čita novine i nebi znal, kaj je to druga fronta. Im saki den na saki korak čujemo za to drugu frontu. Se novine su več čuda pisale za to pitanje levo i desno, kak more i kak bo zisla. Mi pak bi radi ve malo pogledali, kak greje ta fronta duše voditelov naših nepriatelov.

1940 leta, da je v Europi tabor već fest haral, je Roosevelt predsednik Američkih Zjedinjenih Državi, kajti mu je vreme doli zislo, stem išel v novo zbiranje, da on neče tabora i nikak nabo dal, kaj bi Zjedinjene Države v tabor zapelali. Narod mu je veroval i zebrał ga za predsednika i tretji pot.

Potli toga se čuda kaj-kaj pripetilo

nepriatelju, eli fala Bogu, te misli su pri nas minule i tak smo se rešili one največke nesreče, štera bi mogla našu domovinu dostiči. Nemremo si premisliti, kam glediju te ludi, šteri su držali z englezi. Engleska soldačija je dalko, a bolševiki pred vratmi, pred Karpatami. Im tu mora jaka soldačija biti, štera bi bolševike zadržala, dok bi došla na pomoč englezka soldačija, za šteru su oni senjali.

Tak su te ludi delali. Puntali su seposod narode i ludi. Židovi su se hapili se hušji i hušji biti. Bolševički navuki su se širili po orsagu. Več je tak izgledalo, da očeju, kaj bi nazaj došla vremena 1918 leta.

Kaj se prinasa zadnjih tjednov ripeptilo, stem je našim domačim nepriateljama odzvonilo i te pogibeli su minule. Denes saki pošten sin ove magyarske domovine mora idti za tem, da skup držati, jaki bti i prepraviti se na velki obrečun.

Črleno, bolševičko strašilo je največka pogibel za Europu

To preladata nam je glavna dužnost. Zato moramo doma jaki biti, kaj bomo mogli naše vitezke honvede objačiti, da nam bodo taborske fabrike v redu išle, da bomo meli najbolše oružje i da nam bo soldačija kak najbolje zmuštrana.

Či bomo s zdravom pameti tak mislili i delali onda bodo i naši honved i z vekšim veseljem stali da straži i tak bodo jaki, da je nepriatelj nabo mogel obladati.

Vufamo se v Boga, Čuvara magyarske i prosimo ga, naj posluhne našu molitvu, naj zdigne naroda Arpadovoga, naj pomore potuč i te divje horde, štere židovski bolševiki vodiju. Naj pomore Evropskim narodam, da nabodo poginuli, eli živeli kak živine i naj da tomu poštenomu, čuda zmočenomu magyarskomu narodu blaženoga mira.

na svetu. Amerika je skočila v tabor. Japanci su vtopili najbolše američanske taborske ladje. Nemške podmorne ladje su spravile na dno morja više milijonov američkih ladji, skup z matrialom, personalom i trupami, štere su vozili.

Med tem je Amerika zgubila 90 posto onih mesta, de gumija raste, zgubila je visoko vredne Filipinske otoke, državn i dug se povekšal na stotine miliarde (jena milijarda, jezero milijonov.) Pred narodno spravišče su predložili takše zakone za povekšanje porcije, da ntu zobi cvengetaju, što je čita, k tomu velka dražgača, sake fele robe sfali. Židovi i bolševiki se bole se širiju, delavci štrajkaju i tak dale.

Ober sega toga dohaja druga fronta. Se američke taborške i druge ladje to-mu služuju. Stroška ga saki den na čuda milijonov. Američki soldati se španceraju po Engleskoj i z drhtanjem čekaju onu vuru, da je bodo poslali v sigurnu smrt. Generali pak si glave tereju, kak bi bilo moči napraviti drugu frontu tak, kaj bi samo nemci zgubičke pretrpeli, oni pak bi se s suhom nogom, kak negda židovi prek Črlenoga Morja, odšpancerali v Berlin. Te trn nym več dve leti v glavi pika i nikak nemreju pota najti, da bi vun zliši, kajti jako dobro znaju, da či se podvupaju doiti blizo Europe, si oni njihovi soldati, šteri nabodo odleteli v luft, bodo z dna morja podihavali fiolice.

To je teško pitanje, štero dela sere lasi na glavi našemu priatelju gosponu Rooseveltu. Či napravi drugu frontu, pogine mu, po jako fal ceni, najmenje pol milijona soldatov i čuda milijardov vreden matrial i lagye. Ako pak ju ne napravi, onda čemo je bilo ovo vkanjilo? Za kaj je bilo treba američkoga naroda za nos voditi i napraviti mu čuda milijardi stroškov?

Med tem se se bole približava vreme zbiranja i mislimo, da smo ne dalko od toga, či rečemo, da ovo stalno odrievanje druge fronte, je neak skup povazan s tem zbiranjem. Roosevelt, či bi bil pošten političar, bi na kortešaciji mogel zreči samo ovoga govora: Američki narodi! Vkanil sem vas! Ja sem već napre znal, da bom vas v tabor spravil, kajti židovski bankari i fabrikanti su me na napelali. Idemo proti onoj Europi, de mi nemamo nikaj za iskati i štera od nas tulikajše nikaj ne išče. Vništiti sem vam čuda ladij, pod vodu sem spravil čuda milijonov ton matriala i na stotine jezere ludstva, napravil sem više sto milijardi državnoga duga, napravil sem da su nam žene dovica i deca prez oca, navlekel sem vam na šinjak bolševizma, a ober sega toga napravil sem vam drugu frontu, šteroj ste se tak veselili. Pol milijona, eli još više vaših sinov sem poslal pod morje, tam leži i više milijardi vreden vaš narodni imetek. I ze sem tem sem ne došel do ničesa, kajti Atlantska fronta stoji i denes trda kak kamen, a v Berlinu se najdeju američki soldati, eli na žalost sami zarobleniki.

A za to ne zahtevam od vas nikaj drugo, samo da me i štriptop zberete za predsednika.

Kaj bo američki narod na to rekel, to si mislimo. A ne samo, da si misli, nego i dobro zna to i naš peklenski priatel Roosevelt. I te odgovor jako tešči želodca gospona predsednika i nikak ne verjemo, kaj bise do ve v šteroj američki pateki našlo vračtvo za te bteg.

A niti mu neđaj Bog nikše vračtvo za te moke. On človek, šteri z mirnom dušom pošla v smrt najpšpu mlajšinu svojih narodov, on sto pobira restante, vubitele i plati njim za to, da naj na velkom koleju nekrivoga naroda, on što z mirnom dušom da zrušiti bose hiže i se ono, kaj je stvorila više jezere let stara kultura. Neje vreden nikše milosti, a niti to, da ga Jzimo za človeka i divje zveri bi bile zabuntavane, či bi ga što k njim prespodobil.

Kaštigoval bom grehe ocv v pokolenju do sedmoga kolena! veli Sveto Pismo. Američki narod bo se još čudapot zmislił za Roosevelta, ali navek s letvom na vustaj.

Taborski glasi

Sovjetska fronta

Najpredi moramo govoriti za naše dične

honvede. Kak nam službeni glas veli, južno zapadno od Kolomeje su bolševiki s čuda taborškimi koli i pešičkimi trupami naleteli na naše linije, a naši honvedu su se to zavrnuł. Bitke su jako teške bile, a k tomu su dobro pomagale nemške leteče mašine.

Na više mestaj su menjša nepriateljske trupe vdrle v naše linije, ove su mam zaokrožili i vništili. Zatem su se zdigle i naše trupe i s pomoćjom nemški trup, napravile su proti ofenzivu i hitile su nepriatelja vun s svojih mesta, zavzeli su nove falate i popravili svoje položaje.

Na drugim delu fronte su bolševiki tulikajše probe delali, eli te su se već v prvom ognju zrušile.

Nemške novine su jako pofalile naše honvede i veliju da osobito naši kanoneri su se dobro držali i doli su spravili z lufta osem nepriateljskih mašin, a pešički su pre jenoj šturmi zavzeli od nepriatelja čuda štukov, mašinpušek i drugo oružje.

Na južnom delu fronte, na Kitmu su v zadnje vreme bile jako velke bitke. Bolševiki su štirali v ognju 29 strelačkih divizija, čuda oklopleni, onda kanonerskih i marinerskih brigadi i s silom su šтели frontu predreti i nemške trupe vništiti. Kak je bil jaka bitka, to se vidi stoga, da samo od 8—12 aprila, to je črez štiri dni, doli je opalo 604 nepriateljskih aeroplanov i rezbili su naši 196 nepriateljskih oklopleni kol i 113 teških štukov a de je drugo oružje i matrial.

Krma držati već ga ne bilo za kaj, zato su ga nemške i rumunjske trupe majšu 13-ga spraznile. Selba je išla v najvećšem redu i nepriatelji su ne mogli napraviti nekšega kvara.

Po najnovšem glasu čujemot da su nemšavičioni v nedelu velko bombardovanye napravili na velki banhof v varašu Fastov. Na četrdeset mesta su videli jake ognje, poleg toga su v luft odleteli i cuđi, puni municom. Još i sto kilometrov daleko su se videli velki ognji.

Europska fronta

Na taljanskoj fronti, pre Nettuno i Cassino, kak smo pisali su v zadnje vreme bitke popustile. To vreme su nepriatelji ponucali za to, kaj su čuda trup i matriala koj dopelali i rhtig ove dneve su tam podigli velku ofenzivu. Bitka je trpela 40 vur, amerikanci su kak dežgy pokrili frontu z granati, avioni pak i z bombi. Nemška obrana je bila tak jaka, da su amerikanci ne došli napre, šturme su se zlušile.

Nepriateljski bombaši i dale hticeju bombe na civile. V Francoski i Belgiji čuda kvara i na stotine mrtvih. Te narodi su za Enlesku išli v tabor i to im je plača za priateljsku pomoć.

Ober Nemške su nepriateljski bombaši osobito v petek pretrpeli velkoga zgubičke. Kak su amerikanci dohajali, nemski vadasi su pred njih leteli i sigdi je reztrali tak da nigdi nesu mogli šleteti v zaprtim kolonam. Doli su štelili blizo sto nepriateljskih mašin, od toga najviše, prek 80, teških, štiri motornih mašin.

Da su nepriatelji dimo leteli, vadasi za njimi i još i pajdoč su čuda mašin z lufta doli spravili.

Drugo je, da človek kole za peneze i drugo je da človek brani svoju domovinu i svoju familju.

Poglavarstvo velke občine Csáktornya

Broj 2986/1944.

Na znanje

Si oni, šteri su v vremenu od 1944. marcija 19-25-ga od nemške soldačije, v ime plače dobili nemške marke (Reichskreditkassenschein) moreju pre šteroj god sparkasi, eli banki, od 14-20-ga ov mesec pismeno prosbi, da se premeniju na pengoje. V molbenici je treba napisati da, de, od koga i zakaj su pijeli uemske peneze. Či je moćoce, treba napisati i taboršku poštu nemškoga soldata, šteri je z marki platił. Plaćanje je treba posvedečiti z rečumi, svedoki, eli na drugi način.

Csáktornya, 1944. majšu 15-ga.

POGLAVARSTVO.

Za domovinu Grabar Viktor

Zrinyi Miklósovi soldati su čuda krvi aldurali za onu zemlu, štera nam je črez jezero let kruha dala i štera moramo braniti do zadnje kaple krvi. Megyimurski vitezi prvoga svetskoga tabora su pol sveta polejali s svojom krvi i vola Svemogočega Boga je tak odredila, da i vitezki sinii vitezkoh ocv moraju aldurali ono, kaj njim je najdražese, — svoje živlenye za domotinu, za se nas.

Pak spričavleno jenoga megyimurskoga viteza. Špunil je svoju najsvetešu dužnost za domovinu, aldural je svoje živlenye i odrukoval je v Nebesku Soldačiju.

Grabar Viktor, 21 leto mladi človek, sin dovica Grabar Antala rogyene Salfarics Jozele štacunarke s Csáktornya, odrukoval je med m. kir. honvede, s svojom trupom odišel na rusku frontu, tam je v vitezkoj bitki dobil tešku ranu, od štere je v jenim honvedskim špitalu podnesel junacku smrt za domovinu.

Našega vitezkoga pokojnika su dimo dopejali i majšu 12-ga deli v materinsku zemlu. Varas Csáktornya je i za ve pokazal svoju rodoljubnost i delil je materinu tešku žalost. Si su tam bili, što se samo gibati mogel Honvedski paradni škazas dal je poštuvanje pred rakom. Deputaciju oficero, oficirskih namestnikov i honvedov je vodil sam soldački zapovednik. Bili su tam leventiši, dečki i puće, od sakah jen szasad, se vlasti, varaski poglavari i zastupniki, barberki mestri, si šporiši i tak bi rekli čel varaš, samo fajervergare i nylovu muziku nesmo vidli.

Soldački pater je zvršil cirkveno spričavanye, honvedu su popevali sprevodne popevke, onda je pak soldački pater zrekel takše prostevno, da su se si plakali. Soomnul je, de magyarski narod već črez jezero let aldjuje krv za obranu svoju i ve teško harcuyle proti bolševizmu, šteri taj, Boga igazi familie. Zato je i Grabar Viktor aldural svoje mlado živlenye na oltaru domovine.

Za tem se genul te dugi srevod, da mu ne bilo kraja videti, na cintor, na mesto vekivečnoga počivanya.

Pre odprtij grobu, potli cirkvenog spričavanya su pak honvedu popevali, honvedski zapovednik mesta je s par topinji rečumi doli del venca honvedstva, zatem pak Dr. Antal Pál predsednik kr. Suda i predsednik športašov zrekel spričavanye. Bil je dobar športas, jako discipliniran, dobro je igral i čuda pomogel športašam.

Paradni škazas je dal zadnyipot poštuvanje trombentaš je zadnyipot zatrobental i mrtvo telo Grabar Viktora je prek zela magyarska mati zemla na vekovečni pomćek, a duša mu je odišla k Nebeskoj Soldačiji.

Grabar Viktor! Počivaj mirno! Zločesti nepriatel ti je mogel zeli živlenye, eli našu ljubav ne! Mi tebe požabli niglar nabomo, eli osvjetli se bomo za tebe.

Za prodati

šest pajceki osem tjednov stari, z dobre fajte, jen velki fenšterštok z obluki za verandu, jen tirstok za vrata i jen bicikl z gumijami.

Zemem gori slugu za domači posel z dobrom plaćcom.

Pitali: Puncsecz Ferenc parfumeria prek pošte.

Gospodarstvo

Nutridavanje malih gospodarov

(K. E. 19.) Kak z nove naredbe za nutridavanje vidimo, vlada ide za tem da bodo gospodarji čim leži zvršavali svoje dužnosti pre nutridavanje.

Važno je za male gospodare, da oni šteri imajo menye, kak 500 pšeničnih jediníc nutri dati, moreju od orane zemle, senokoše i gmajne se četiri čopre svojih dužnosti davanya, po svojem slobodnom zbiranyu, makar s zrnym, marhom eli z drugim povanyem, nutri dati. Za to ne treba nikšu eksteinu dozvolu prositi.

Či ga je za to zroka, more se to dozvoliti i takšemu gospodarju, čija ja dužnost veška od 500 pšeničnih jediníc i č dokáže, da č bi on svoju dužnost zvršaval redovito po naredbi, onda mu nbi ostalo dosta krušnoga zrnja i mašče za domači kraj i zrnje za setvu.

To je treba prositi najdale do 1944. septembra 30 ga pre komišaru za narodnu obrsku (fošpanu). V molbenici mora biti napisano ime gospodarja, broj gazdinske knjige za leto 1944/45, zakaj prosí premembu nutridavanya i s kakšim povanyem bude mogel svoju dužnost nutridavanya zvršiti. Na molbenici mora občinska poglavartstvo posvedočiti, da je se to istina.

Ali i to je moči samo tak dalko prositi, da najdale bude gospodarju zasigurno-krušno zrnje za domači kraj i zrnje za sejati.

Je je v naredbi i to da se more nutridavanye i z polskim delom odslužiti. Za to bomo drugipot pisali.

Žnjači i mlatici

Ova nova naredba dozvoli i to, da ono, kaj su mlatici pre krušnom zrnju zaslužili more se gospodarju pre nutri davanyu v rečun zeti. Ran tak valaju i žnjačam vun dani resi za v rečun zeti pre nutridavanyu, eli samo onda či gazda gospodarji na oranoj zemli, vekšoj od 20 katastralnih mekot. Či gospodar ima orane zemle, menye od 20 katastralnih mekot, od rese za zrnja či je moči v rečun zeti samo onda, ako gospodar dokáže, da žetvu neje mogel zvršiti z svojom domačom oružinom zbog btega, soldačke službe, eli pak da je taborski invalid i nemre delati eli pak taborska dovica nema skim žetvu zvršiti.

Letos moramo još z vekšom brigom hrošče fondati

Več smo jempot pisali da se tak kaže, kaj bo letos čuda hroščov.

Zato nas službene strane opomeneju i vlasti bodo ostro kontrolirale, jeli gospodarji zvrševaju svoju dužnost hrošče sfondati i z visokoga mesta nas opomeneju, da več i za svoj hasen, saki gospodar naj fonda to nesnagu, štera jako čuda kvara dela. Treba je vložiti se sile, da se čim več tog vpišti, kajti saka ženka znese na stotine jeici Stoga bodo v zemli črvi, šteri črez tri leta zereju korenje i čuda kvara delaju na zemli i na vrtu.

Najbole je hrošče pobirati v jutro zaran, dok su trdi i loviju se za kite. Treba nyih z dreva stepati, pobirati i z vročom vodom popariti, onda pak v zemlu, eli v gnoj zakopati. Več napisali i to da su suhi hrošči jako dobra krma za mladinu, svinje i marhu pisali smo i to kak je treba s tem baratati.

Vlasti išče jempot opomeneju gospodara, što bo to zanemari, bude ostro štrofan.

Prosimo naše čitatele naj čuvaju naše novine, bude još čuda toga i bodo je jako nučali.

Bombaši ober

Megyimirja

Majuša 10-ga su nepriatelški gengsterski bombaši pak leteli ober Megyimirja i dali su nam malo koštati, kakšega peklenskoga tabora oni

vodiju.

V tem žalostnim redu je občina Felsőpálfa prva, štera je morala krv aluduvati za to, kaj si migdar ne siti židovski banker i fabrikanti žepe puniju.

Koli pol dneva je odletel ober Megyimirja jen veliki nepriatelški bombaški čopor i kak je pri nyih to šega, pak su šteri zaklati nekrivoga civilnoga naroda.

Ve, da je jako polsko delo, samo po sebi se razme, da je največ selskoga naroda na polu. Da su čuli tuliti na riado, požurili su se ljudi dimo, eli još predi, kak bi se bili negli skrili, hapil je cureti čeli dežju nepriatelških bombi. Se skup je opalo 31 bomba na hatar Felsőpálfa i još je sreča v nesreči kaj je največ bombi opalo vuni na zemli i tak je v stanaj menye kvara. Pet teško ranyenih su honvedska saniteska kola dopedala v špital v Csáktornya, a druge pak doma vraćuju.

V isto vreme su se, južno-zapadno od Csáktornya, z jenoga nepriatelškoga bombaša doli pustili z ambrelami nepriatelški piloti. Jen je opal v Dravu, skup z ambrelom tam se i vtopil, a druge pak su naši hodvali, šteri su jako fletno ta došli spolovili i nutri dotirali.

Te z ambrelom vlovleni soldati su ne meli prisebi nikše oružje, niti drugo, kaj česa, došli su doli samo v jenoi opavi. Tak su rekli, da se nyim mašina skvarila, zato su morali doli pustiti. Naša straža je nigdi ne vidla, kaj bi de mašina doli opala, eli pak se doli-pustila, pak si stoga mislimo, da su se te gengsteri, šteri samo decu znaju klati, brčas zavolli Churchilovih obečanya i pet let tabora i trsjiu se vuji nevoli, kak štakori, da se lagya vtapla, kajti bole je biti živi osel, kak crkjeni orolan.

Pobirajte trave za vračvo

Dobra služba za decu

Kupujem ove trave za vračvo: Štiper, lopuh suhi cvet i suho listje. Svinjska dušica, Bulnjak suho listje, Trpotec, Bokvica, suho listje, Devesinje, Črni bun suho listje, suho korenje, Trava od žutice, cingola, suho korenje Jagorčica, Piskalica suho korenje Črteni mak, Stara kruha (gobe na hrži) Španjolska muha. (Zeleni kukci na jesenovim drevu) Dale kupujem se fele semenje od šumskog deevja, kočic od pravih drobnih šumskis črešenj i višeni, onda žira od bukvih i hrastov, jagode od divjih šipkov, seme jesenovoga drevja, gladke borove hrške i sako drugo seme, štero se da nučati.

Prosím, što kaj takšega nabere, najdoneše 10-15 dele suhe muštre.

Koronczay László Csáktornya,
Honvéd utca 5.

CSÁKTORNyai SZÖV és KÉPFESTŐGYÁR

(Neumann S. Utóda)

predi NEUMANNOVA FABRIKA CSÁKTORNYA

i dale gori jemle oprave, štofe i platno za FARBATI na sake fele farbe.

Obrana žetve

Moramo se dobro prepraviti či si očemo obraniti žetvu od nepriatelškoga ognja

Za šest tjednov je žetva tu. Či zgbimo

žetvu, zgbili smo kruha za celo leto i zrnje za sejati novoga kruha. Prez kruha nemreju honved domovinu braniti, niti mi doma delati. To i nepriatel dobro zna i boprobal se, da nam žetvu vnšti, a nam je dužnost včiniti se, da sprečimo nepriatelja v tem peklenskim poslu i da si obranimo kruha sakšašnega.

Nepriatelji ve najnovše z ovim delaju:

Bomba za vužigati

To su male bombe, 1—2 kile teške, okrogle, eli voglaste, z železa napravlene. De doli opadneju tam vužijeju. Žetvu vužigati nyim je teži, kajti jena mašina čuda toga pelati nemre, nego kozlice, slamate hiže i drugo spodobno stanje lahko se vuže, a i križi napolu i stoječa žetva more zgoreti.

Tablice za vužigati

Več čuda više moreju naškoditi pre vužiganyu žetve. Ove tablice moreju biti više fele velikoče i farbe. Najvišeput su od 4 do 10 cmetrov duge i široke, a ve v noveše vreme i okrogle hieju. Farba je zelena, zelenožuta, eli žuta, da se bole more skruti med žetvu, prek je moči videti, kak črez glaž. V vrdini je luknaja, tam je v platno zamolani fosforkapsl. Na toplom luftu, več pre toplini od 16 gradušov se fosfor sam po sebi vuže, od toga se vuže tablica, a ona pak koli sebe vuže slamu, snopce, strnišče, suho-listje seno i se, dočesa segne. Jako je pogibelna i za slamom pokrite hiže.

Goreči dežju

To je nekaj nove forme i jako pogibelno. Na nepriatelškoj mašini vesi kanta, z nve curi goreča materia, mašina nisko leti ober table žetve, eli ober slamom pokritoga sela i moremo si premisliti, kakšega strašnoga ognja more napraviti. Tu je ne moči gorućega matriala skup pobrati, hasni samo jaka obrana Od početka je moči ognja zadušiti s kakšom lopatom, potli več je teško, kajti na čuda mesta na jempot počne goreti. Matrial je pun fosfora, zato treba pre gašenyu jako paziti, te gift škodi i človeku či do kože dojde.

Zvun toga naši nepriatelji i na drugi način očebu škoditi našemu polskomu gospodarjenju. kajti oni su prefrigani i ponucaju se, s čim je moči škoditi. Dobra pelda je za to, da ve več puščaju i

Kugle za vužigati

V tem kuglam je ne samo matrial za vužigati, nego i za rezpokati. Stem očebu ne samo vužigati, nego i zaklati, eli barem teško raniti one ludi šteri pre gašenyu ognja pomažeju. Zato, či de opadne doli takša kugla, ne smeti se toga doteknuti, nego z dosta dalko strazu držati, dok dojdou takši ludi šteri se razmeju v to, kak je treba to nesnagu vnšti. Treba je paziti zato, či se kugla vuže, kaj je mam pomoč pre roki, či pak se rezpoči, kaj nbi med ludmi kvara napravila. I v tem kuglam je fosfor, zato treba jako paziti kaj ti fosforske rane su jako zločeste, jako bolju i teško se daju zvrščiti.

Nepriatelji su zmislili još jenu fajtu teh peklenskih mašin, to je

Jejce za vužigati

Tak zgledi kak briket. Naši rudari, šteri voglena kopaju, dobro znaju kaj je briket. To je voglenov prah, da ne dojde pod kvar, prešaju ga v formu jejca i da se ž nyim dobro kuriti. Takše forme su te nepriateljske mašine. Pune su fosfora i na luftu se jako lahko vužeju i napravuju velkoga ognja. Rano zbog fosfora, ne smeti te jeji z rokom loviti, nego z nekšom meštrijom i mam globoko zakopati v zemlu, tam nebodo škodile.

Prosimo naše ludi, da to, kaj smo tu napisali, naj ne držuju za šalu. Nepriatelj zna, da nas z oružjem nemre preladatai, zato ide za tem, da nas gospodarski zruši. Naša pak je dužnost, da se proti tomu branimo, kajbi kak smo rekli, prez kruha nega obrane. Drugipot bomo napisali, kak se treba braniti proti semu tomu i prosimo naše čitatele, naj čuvaju naše novine bodo je još jako nučali.

Darujte od bombi kvarnikam

Jeli sam platil za novine?

KAJ JE NOVOGA?

Sreberno gostuvanje. Saffarics István, vurmaher i zlatar, predsednik Csáktornyai Járásipartestülete (meštarskoga društva) i žena Benics Emilia bodo majša 19-ga svetili 25 let svoje ženidbe. Čuda sreče nym želemo na dalnjem potu njihovoga življenja.

Jen megyímurski gazda je zaklal svoju ženu. Smrtna nesreča se pak pripetila v Megyímurju. Leszar Pál, gospodár z notarijuše Felsőmihályfalva, se posvadi s svojom ženom i vpičil ju je z nožom. Žena je za kratko vreme hmrla. Kraljevski sod v Csáktornya je dal mrtvo telo parati!

Leszar Pavla su žandari prijeli i otirali v Nagykanizsu v rešt i dale vodiju kviziciju.

Na preslušanju je Leszar Pal rekel, da se z ženom poštrcal, ona mu je v velkoj srditosti obrnula hrbta, a on ju je z nožom vpičil v hrbet, eli ne ju je štel zaklati. Leszara su deli v rešt zbog toga, da je ženu smrtno ranil.

„Partizanski kapitan“ z Botornya je potli internacije došel pred sodbeni stol. Intresantna stvar je ove dneve bila pred sodbenim stolom v Nagykanizsi. Panics Miklós, pekovski mester z Botornya, za vreme Jugoslavije, srbski žandar, si je jemot s svojimi prijatelji napravil veseloga dneva. Pustili su črez grlo jeno 5 litri vinčeka i od toga su bili festi dobre vole. Tak je došel Panics z dobrom volom v Csáktornya i spravil se v hotel Metropol, tam su se pre jemot stolu dva gosti stihali spominjali. Panics je išel do njih, najpredi francoski, onda pak nemški nekaj pripovedal kaj su oni ne razmeli. Na jemot nym je Panics rekel ovo:

Več su ne dalko partizani, za kratko vreme bodo tu. Ja sam partizanski kapitan.

Te dva gosti su široko gledali i za tem su toga „partizanskoga kapitana“ vun stirali. Bil je zbog toga obtožen i grdo je gori platil, kajti ne samo, da su ga internerali, nego je črez mesec i na prisilno delo moral idti, ve pak je poleg tožbe došel pred sodbeni stol.

Pred sodom je te „partizanski kapitan“ postal jako mali. Plakal se veli da se ničesa nemre zmisli, pijan je bil i tak dale, samo svedoki su mu dokazali, kaj je kriv. Gledeč na to da je Panics Miklós već dosti pretrpel za svoj greh, je dobil samo 300 pengő štrofa. Sod je kreposten.

Posvetili na kapelicu v hiži za siromake v Csáktornya. Kak smo već pisali, varas Csáktornya je dal napraviti za svoje siromake jako lepu hižu, de prez brige živiju. Z pomoćom dobrih ljudi su i si kapelicu postavili. To kapelicu su v nedelu majša 10-ga posvetili. Paradna meša je bila s trima patri, služil ju je P. Zsalig Norbert plebanoš gvardian i zrekel je jako lepo prodešto škapćeno stem posvećenem.

Pobožen narod je čisto napunil kapelu i čuda njih su samo vuni mogli poslušati svetu mešu.

Potli meše su si ludi pogledali to hižu za siromake. Osobito je v oči opalo, kak je se moderno vredjeno. Lepe hiže za spatí onda za kopti, sigdi spelana voda, v srđini velki prostor (hall) de moreju biti celi den. Nekaj si i sami gospodariju. Imaju v štali tri krave štiri svinje, goske, race, kokoši, vrta za zelenjav i zemlu za kuruzu. Se posod čistoća, kak v pateki, Opatice sestra Teréz i sestra Erzsébet pomažeju, da su naši siromaki jako dobro obskrbljeni. Na po-svečanje su dobili i svetešnega obeda. A bormes su i rekli naši siromaki, da su pod stare dneve jako zadovolni.

Tak se briga varas Csáktornya, v sredini tabora, za svoje siromake.

Podpirajte nesrećnike, štéri su trpeli od bombašov. V veseljem dajemu na glas, da se i narod Megyímurja trsi prezmeti kak je teško onim, štéri su trpeli od neprijateljskih bombašov.

Najzadnyič smo z občine Felsődomboru, štéri ima komaj par sto duš, dobili glasa, da je rodolubni narod občine skup dal 180 Pengő. Veksi dari su ovi: Ceqarko Gábor 20 P. Moharics János 10 P. Posel Márton 10 P. Miklín Antal 10 P. Miklín István 10 P. Golub Jozsef 10 P. a družo su pengői i fileri siromakov. Penezi su poslani na mesto, kam je treba.

Rodolubni narod oslobogjenoga Megyímurja

je navek pokazal, da ima odprto srce i bugyela-roša tam, de je treba alduvati i sigurno verjemo, da bodo i drugi ludili gledali peldu plemenitih darovnikov i bodo se žurili pomagati onim, štéri su alduvali se za domovinu. Čuda njih su alduvali svoje življenje i čuda njih su alduvali svojega teško, preskrbljenoga, maloga imelkeca S tem više je treba pomagati, kajti ve več i v Megyímurju imamo takše nesrećnike.

Osobito od naših leventšov, dečkov i puc, se nadjamo, da bodo išli z lepom peldom napre i da bodo pobirali za ove nesrećne ludi i stem pokazali, da su vredni imena magyarskih leventšov.

Proda se

nova „Regentin“

mašina za štrikati

Štrika štomle, šale, rokavice, pulovere i su drugu pletenu robu.

Pitali v vuredništvu megyímurskih novin.

Taborska pošta

Dobili smo ove glase s taborske pošte:

Tislarics Antal, Szalai Rafael, Soltics István, Vukovics Ferenc Taborska posta E. 859, Furdí Vida, Hasznos József, Jambrovics Péter, Csurin Mihály Taborska posta B. 183, Novak Ferenc, Novak Antal, Perhócs István, Petek István, Kolarics Vince Taborska posta E. 859. Si ovi megyímurski dečki pozdravljaju svoje, naj nym pošleju megyímurske novine, štere jako radi čitaju.

Horvath Laszlo honvéd Taborska posta K. 494 i njegovi pajdaši Matotek János, Pusztai Antal, Dolencz Ferenc i Petracz Marko si z občine Kotor pozdravljaju naše Megyímurje i megyímurce, želejo srećno življenje i prosiju svoje prijatele i pajdaše naj se zmisliju za njih i naj nym pišeju par kaiti i naj pošleju megyímurske novine. Si su zdravi i zadovolni.

Vrtavics Peter honvéd Taborska posta E. 756, Pozdravlja roditelje, ženu, brata maloga sinca. Živ i zdrav. Pozdravlja Soltics Istvana z Felsőpusztafa, Magyarics Felixsa, Juhász Jeromosa, Horváth Antala i se pajdaše na fronti i prosii broja nyikove taborske pošte, Pozdravlja su rodbinu i prijatele. Prosi naj mu pišeju.

Pod istim brojom taborske pošte pozdravljaju Hazsics Mihály, Spanczer István, Dolovics János Szeznik János, Veikar István, Kralj Mihály i prosiju svoje, naj nym pišeju.

Zafala

Sam onim, štéri su došli na spreved našega, nigdar ne pozablenoga sina i brata, za domovinu junačku smrt podnešenoga

Grabar Viktora

Štéri su ga z venči pokrili i s cvetjem okinčili, na zadnjem potu sprevedili, z rećmi nas troštali, eli na drugi nači trsili se, da našu žalost olakšaju, z ovim potem se najlepše zafalimo.

Eksterno se zafalimo najvišešemu soldackomu zapovedniku za to, da ga je sprevedil, honvedskomu zapovedniku mesta za položeni venec, honvedskomu duhovnomu pastiru i popevaćima za lepo spričavanje i sem honvedskim pajdašam. Štéri su ga sprevedili.

Za domovinu je živel, za domovinu je alduval svoje življenje!

Dosica Grabar Antala
i sin
Grabar Károly

V tihnuti su širiteći lažnih glasov

Išče i pred par tjedni su nam sake fele lažni i hamišni glasi navek zmešali naše življenje. Te glasi su sikam došli i na najmenyše mesto, tobože, da je to prava istina. Skodilo je to varoškim stanovnicam, a niti selskomu narodu ne su dati mira, morti rano to je bilo najhuše, kaj su selskoga naroda puntali. Navek po varošoj su se hapili te glasi i tak su je selski ludi dimo donesli, Ktomu su čuda kcoj zmisli i tak su ludi se bole prestrašili. Samo po sebi se razme, da je ludem pre dušaj čuda škodilo, a niti pre deli neje hasnilo.

Par dobrih naredbi je položaja čisto premenilo. Te širiteći hamišnih glasov su dobili lokota na jeziku, a i oni su v tihnuti, štéri su te glase dale nosili i gitali duše ludem. Moramo reći, da črez par tjednov, su te naredbe objaćile veru i vufanye v našem narodu i sako delo bole ide.

Dnevi i noć su nam i tak dosti nemirne zbog tabora. Znamo, da je tabor strašen i čuti-mo se nevole. Ali duše su nam itak jakše i bole bistré. Ne delaju nam mamicu te sake fele lažni glasi, štéri nas samo vkanili i prestrašiti očēju.

To smo se naveli i to nam bo naše življenje dale ravnalo. Ve je vreme teškega harčuvanja, ve je samo videti i vćiniti smeti. Vnuh sme čuti samo zapoved i dobrog navuka. Za saku stranysku reć moramo biti gluhi. Neprijatelj makar zvonyski, makar znutrašnji, dela samo za sebe, harčulve s sakim oružjem i s sakom meštrijom samo za sebe.

Denes i reć moramo biti oštro oružje i protivomu se moremo braniti samo tak, ako nabomo poslušali stranyske reći. Paziti moramo na one reći, štere nas braniju i čuvaju. Kak bi na fronti najvećša bedastoća bila poslušati neprijatelja, tak je i doma najvećša pogibel poslušati i verovati reć neprijatelja.

Fala Bogu lažni glasi su minuli. Se posod tiho i ludi dođu k sebi. V toj tišini moramo cuti onu glasnu opomenu, da z lažnimi neprijateljskim glasi nemremo stati na našem mestu i nemremo z zdravom dušom i čistim vufanjem harčuvati na domaćoj fronti. Štéri narod očé jakši bili od neprijatelja on sme posušati samo svoju volu i veru, saka druga reć je neprijateljska.

Poglavarstvo velke općine Csáktornya

Broj 1835 1944.

Na znanje

Pozivlemo se plaćnike porcie, štéri imaju pre hiži prek dvoje dece i štéra ne spadaju pod plaćanja porcie od hasna, da naj svojim decu prijaviju pre občinskom poglavarstvu, v hiži broj 5, najdale do 1944. majša 31 ga, dobiju pušćeno na porciju. Stamparie za te se tem dobiju.

Obćinari Buzaš, Battyan i Felsőpusztafa naj daju ove svoje prijave pre svojem občinskom poglavarstvu.

Csáktornya, 1844. majša 15-ga.

FOGLAVARSTVO.

Prodám za zidati na mesto cigla

Tuľa kamena i črlenoga kamena z VÖRÖSBERÉNYA

Vapnenoga praha za zemle popravlati, ima vu sebi 99% voglene kiseline.

Koronczay László Csáktornya, Honvéd utca 5.

Felölös szerkesztő: Peczornik Ottó
Felölös kiadó és lapnyilvántartás: Peczornik Ottó
Nyomat: Részvárosi Kiadó és Nyomatás — Csáktornya
Hírdetési felölös: Törvényszék